

צעירה תוכר כנכת צה"ל בגלל צעקות במטווח

שלחו להדפסה

חיילת ספגה צעקות מהמפקד שלה בטירונות, ובעקבות זאת התפרצה אצלה סוכרת נעורים. משרד הביטחון סירב להכיר בה, אבל בית המשפט קבע אחרת עו"ד יואב בלומוביץ'

טירונות

בית המשפט המחוזי בתל אביב קיבל לאחרונה ערעור שהגישה חיילת משוחררת וקבע שיש להכיר בה כנכת צה"ל, משום שצעקות שספגה במטווח בטירונות גרמו אצלה להתפרצות סוכרת נעורים. בכך נדחתה עמדת משרד הביטחון, שלפיה אירועים מלחיצים מסוג זה יכולו לפגוע בה גם באזרחות.

לחצו כאן להגדיל הטקסט

התובעת, שסבלה מלקות שמיעה, התגיסה לצה"ל באפריל 2010 וכשבועיים לאחר מכן נדרשה להתאמן במטווח ירי ולהשתמש באטמי אוזניים. בשל היותה כבדת שמיעה היא לא הצליחה לשמוע את הוראות המפקדים, ולכן נאלצה להוציא את אחד האטמים כשבידה השנייה היא מחזיקה בנשק. לטענתה, בתגובה צעק עליה המפקד שלה באופן קיצוני סמוך לאוזנה.

תביעה

חייל לשעבר צפה ב"בופור" - ויוכר נכה צה"ל / עו"ד שרון מאירי

בסוף שנות ה-80 שירת חייל במוצב בלבנון בזמן התקפה של חיזבאללה. שופט קיבל את טענתו שצפייה בסרט שנים אחר כך עוררה בו פוסט-טראומה

[לכתבה המלאה](#)

לדבריה, היא החזירה את האטמים אך הצעקות לא פסקו, והסיטואציה גרמה לה ללחץ נפשי קשה ובכי היסטרי. זמן קצר לאחר האירוע היא החלה לחוש צימאון יתר, סבלה מהשתנה דחופה ושלושה ימים לאחר מכן התפרצה אצלה סוכרת נעורים.

בנובמבר 2011 דחה קצין התגמולים של משרד הביטחון את תביעתה להכיר בה כנכה, וערעור שהגישה לוועדת הערעורים נדחה גם הוא. הוועדה אמנם קיבלה את גרסתה לאירועים, וקבעה שהיא חוותה אירוע מלחיצ מבחינה סובייקטיבית, אך לא מתקיים הקשר הסיבתי האובייקטיבי בין השירות להתפרצות המחלה, שכן תחושת דחק עקב צעקות יכולה להתעורר גם באזרחות.

הצעירה לא ויתרה והגישה ערעור לבית המשפט, שם הבהירה השופטת יהודית שבח שהקשר הסיבתי המשפטי האובייקטיבי מתמקד בקשר שבין האירוע לבין השירות הצבאי. כלומר, על מנת שייקבע כי קיים קשר סיבתי בין אירוע מסוים לבין השירות הצבאי צריך שלא יהיה מדובר ב"אירוע טריוויאלי, שולי או שגרת, אלא באירוע הקשור לייחודיות והמיוחדות של השירות בצבא".

נקבע כי חוויה של פחד מ"פנים כועסות" ו"צעקות" אמנם יכולה להופיע גם בחיים האזרחיים, אך במקרה זה ה"צעקות" ו"חוסר היכולת להיענות להוראות" התרחשו על רקע אימוני ירי במטווח.

השופטת שבח הוסיפה שב"חיים האזרחיים", נערה בת 18 לא אוזנת ברובה ולא נדרשת להתאמן בירי. בנוסף, לא מדובר בחיילת רגילה אלא במי שסבלה מליקוי שמיעה שבגינה התקשתה להתאים את עצמה לדרישת הבטיחות הבסיסית הנוהגת במטווחי ירי – הכנסת אטמים לאוזניים.

במצב זה, כתבה השופטת, המערערת נקלעה ל"קונפליקט בלתי אפשרי": מצד אחד בשל האטמים היא לא שמעה את הוראות הירי, ומצד שני כשהוציאה את האטמים זכתה לקיתון של צעקות "קיצוניות". כל זאת, על רקע תנאים מסוכנים כשלעצמם כשטירונות שהתגייסו לפני שבועיים יורות מסביבה.

השופטת הוסיפה שמבחינה רפואית הוכר אירוע דחק כמאיץ את התפרצות הסוכרת, ובלבד שהמחלה התפרצה בטווח של שלושה חודשים לאחר האירוע. לפיכך קבעה השופטת שהמחלה נגרמה עקב השירות.

- לקריאת פסק הדין המלא – [לחצו כאן](#)
- הכתבה באדיבות אתר המשפט הישראלי [פסקדין](#)
- ב"כ המערערת: עו"ד יואב אלמגור
- ב"כ המשיבי: עו"ד נועה יניב
- עו"ד יואב בלומוביץ' מייצג בתביעות נכי צה"ל

PsakDin
פסקדין

**צריך ייעוץ משפטי?
מלא פרטין
ועו"ד יחזור אליך**

שם מלא
טלפון
אזור
פרטים
שלח